

37. Ẹni kẹni tí Allaahu bá sì fí ọ̀nà mò, kò sí ẹni tí ó lè sì í lònà mò. Sé kí í ẹe Allaahu ni Abiyì jùlọ, (tí Ó tún jẹ) Olùgbẹsan?

38. Bí iwọ bá sì bèèrè lówọ wọn pé taani dá àwọn sánmọ àti ilẹ? Dájúdájú wọn yóò wí pé Allaahu ni. Wí pé: òjẹ ẹyin rí i pé bí Allaahu bá fí ìnira kan kàn mí, ẹe àwọn nńkan tí ẹ n kẹ pẹ lẹyin-in Allaahu lè mú ìnira náà kúrò bí? Tàbí tí Ó bá ẹe àánú fún mí, òjẹ wọn lè dínàa àánú un Rẹ bí? Wí pé: Allaahu tí tó fún mí. Ọun ni àwọn olùgbẹkẹlẹ n gbẹkẹlẹ.

39. Wí pé: Ẹyin ẹniyàn mí. Ẹ máa ẹ́sẹ ẹ́ẹ́ẹ bí agbáraa yín ẹe tó. Èmi náà n ẹ́sẹ; àti pé ẹyin n bọ wáà mò.

40. Ẹni tí iyà yóò wáá bá ti yóò dójútí í, àti ẹni tí iyà tí kí í tán yóò tọ sí.

41. Dájúdájú àwá sọ Íwé-Mímọ náà (Al-Kur'aanu) kalẹ fún ẹ pẹlúu ọ̀títọ (kí o lè fí ẹe irántí) fún àwọn ẹniyàn. Nítorí náà ẹni tí ó bá tẹlẹ ìmọ̀nà, ó tẹlẹ e fún orí araa rẹ ni, ẹni tí ó bá sì sọ̀nù, ó sọ̀nù fún orí araa rẹ ni. Íwọ kí í ẹe olùsọ lé wọn lori.

42. Allaahu ni Ó máa n gba àwọn ẹmí ní àkókò ikúu wọn àti àwọn tí kò kú ní ojú oorun wọn. Ó sì n mú (ẹmí) àwọn tí Ó pàşẹ ikú lé lóri dání, Ó sì n dá ẹmí àwọn miíràn padà títí di àsikòo wọn. Dájúdájú àwọn àmì wà nínú un iyẹn fún àwọn tí n ronú.

43. Tàbí wọn mú olùşipẹ miíràn lẹyin-in Allaahu ni? Wí pé: Bí ó tilẹ jẹ pé wọn kò ní agbára lóri nńkan kan rárá, tí wọn kò sì ní làákàyẹ?

44. Wí pé: Allaahu ni Ó ni gbogbo ipẹ şise pátápátá. Ti Rẹ ní àkóso ijọba àwọn sánmọ àti ilẹ n ẹe, lẹyin náà ọ̀dọ Rẹ ni wọn yóò dá yín padà sí.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَتُ ضُرَّهُ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ مُخَذَّبٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفْعَاءَ قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلِ لِلَّهِ الشُّفْعَةُ جَمِيعًا ۚ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾